

stændighed, at naar man indsætter denne Bestemmelse paa det ene Lovforslag, saa kan man ikke godt lade være at gøre det paa det andet ogsaa, man frembringer derved en Ulighed, og jeg kan meget godt forstaa, at man er betænkelig ved det. Den højtærede Indenrigsminister bemærkede ganske rigtig, at naar nu Indenrigsministeren faar den øverste Afgørelse derved, saa er det jo noget, som ikke er ganske usædvanligt. Indenrigsministeren har jo f. Eks. den øverste Afgørelse af alle de Tvistepunkter, der kunne fremkomme ved Alderdomsforsørgelsen og i mangfoldige andre Tilfælde har Ministeren ogsaa den øverste Afgørelse, og naar man ikke har haft Betæneligheder ved at give ham den i disse Tilfælde, saa tror jeg heller ikke, at der fornustigvis kan være nogen Betænelighed derved her. Nu har den ærede Minister jo tilføjet, at naar en saadan Bestemmelse staar i Loven, saa vilde han selvfølgelig tage væsentligt Hensyn til de Indsigelser, der fremkomme, og at han kun vilde kassere dem, naar han ansaa dem for aldeles uberettigede. Derfor tror jeg, at der i Virkeligheden ikke er nogen Anrsag til at modsætte sig det første Vædringsforslag.

Hvad det 2det Vædringsforslag angaar, saa har jeg kun at bemærke, at jeg kun har stillet det Forslag for at bringe det Spørgsmaal under Diskussion her; jeg lægger altsaa ogsaa mindre Vægt paa det; men efter at have hørt den Maade, hvorpaa man fra forstellig Side har stillet sig til det, tager jeg hægge Forslag tilbage, idet jeg nærer den Forventning, at der ikke vil fremkomme intetstignende og uberettigede Indsigelser, og at man vil søge paa anden Maade, ved Mægling fra Amtsråadets Side, eventuel ved Mægling fra Ministeriets Side, at imødegaa det, eller, hvis Lovens Anvendelse skulde strande paa intetstignende Indsigelser, at da Folketing og Rigsdag til næste Samling vil være villig til at tage disse Indsigelser under Overvejelse og behandle dem efter Fortjeneste. Med disse Ord skal jeg tage Vædringsforslagene tilbage.

Formanden (Høgsbro): De af Ordføreren stillede Vædringsforslag ere tagne tilbage; er der nogen, der optager dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de saaledes bortfaldne.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 57 Stemmer.

Formanden (Høgsbro): Lovforslaget bliver nu at tilstille Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af en Jærnbane over Ruds-Bedby.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5059 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Ordføreren (Tauber):

Til § 1.

1) I Linie 4—5 ændres Ordene „maatte fremkomme Indsigelse mod Anlægget“ til: „fremkommer saadanne Indsigelser mod Anlægget, som Indenrigsministeren maatte finde berettigede“.

Subsidiært:

2) I Linie 2—5 udgaar sidste Punktum: „Dog kan . . . Anlægget.“

Vædringsforslagene, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget som Helhed jattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Tauber): I Henhold til, hvad jeg nylig udtalte, tillader jeg mig at tage de to Vædringsforslag tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslagene ere saaledes tagne tilbage, jeg skal spørge, om nogen optager dem? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Formanden (Høgsbro): Lovforslaget bliver nu at tilstille Landstingets Formand.